

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA**GRANOLLERS****La qüestió del Col·legi de Segona Ensenyança****Tornem-ne a parlar**

En l'assemblea de constitució del Sindicat de Treballadors de Granollers, que tingué lloc a La Unió Liberal divendres, 26 de setembre, entre altres coses s'acordà: «Contra quien atente contra la institució (la del Colegio Municipal de Segunda Enseñanza), los trabajadores en contra suya.»

L'Alcalde, senyor Rosàs, el dia 29, moments abans de començar la sessió, manifestava als consellers tots, reunits en l'Alcaldia, que aquell dia no es parlaria del Col·legi, que es podria suspendre el curs i no començar-lo fins el dia 15 d'octubre, i que després ja en parlarien.

Suspendre, o millor dit, no començar les classes el dia 1 d'octubre, és, a la nostra manera de veure la qüestió, tant com llançar al carrer tots aquells alumnes que esperen cursar en aquest centre, i és incitar els escolars i famílies a que es busquin altre establiment d'ensenyança. Si el dia primer no es comencen les classes; si s'aplacen — en principi — fins el dia 15, amb la condició de que *ja en parlarem*, això no és atemptar contra la vida de l'escola?

Si després de tant parlar i tornar a parlar del Col·legi (aquest assumpte el remena l'Ajuntament d'ençà del mes de març); si després de tenir les famílies tot l'estiu amb el dubte de si continuarà així o si continuarà aixà, ens trobem que el dia 29 de setembre l'Ajuntament acorda que el primer d'octubre no es comencen les classes, què pensaran i què resoldran les famílies? Quí no creurà que el Col·legi és mort i ben mort?

Matar l'Institució, és o no és atemptar contra la seva vida?

No volem fer comentaris sobre l'acord esmentat. Els deixem al judici de qui ens vulgui llegir i reflexionar ço que diem.

Com a manifestació final del què va dir l'Alcalde, senyor Rosàs, relatiu al possible funcionament o no funcionament del Col·legi de Segona Ensenyança, sabem que va exposar també l'Alcalde *que esperaven un informe* de persones tècniques en qüestions d'ensenyament, del contingut del qual depenien els acords que es pendrien en el futur. Edificant!... Vertaderament edificant!... Esperem veure l'informe i les firmes que puguin avalar-lo. No podem creure que cap catedràtic, ni cap professor oficial, ni tan sols cap persona que dignament es dediqui a l'ensenyança, pugui dictaminar ni tan sols informar sobre assumpte tan delicat com és l'organització interna d'un

centre d'ensenyament, el qual no conegui sino per referències.

Si els firmants de l'informe al qual ens referim són persones solvents, haurien d'inspeccionar sobre el terreny i la marxa del treball en aquesta nostra primera institució d'Estudis Superiors, no deixant-se influenciar *per manifestacions particulars* més o menys tendencioses. Això que va exposar el senyor Alcalde és una *martingala* més que ell i els del seu partit s'han proposat realitzar perquè, com venim dient, s'acabi amb l'existència de l'Escola.

Esperarem assentats el dictàmen o informe dels tècnics en matèria d'ensenyança, així com també les firmes de les persones que l'avalin.

La fulla d'En Montanyà (R.), de la qual en altre lloc ens ocupem, té — com totes les obres dels homes dolents, — la virtut d'enganyar la gent que no discorre. I, com que nosaltres voldríem que sense apassionaments que ofusquen les intel·ligències, els ciutadans granollerins raonessin les qüestions, per sèries i importants que siguin, copiem avui dues Bases del tant remenat conveni entre el Director del Col·legi, don Pere Vegué, i l'Ajuntament, segons testimoni notarial que s'exhibirà allí on convingui:

«Base IX.—DERECHOS DE PREFERENCIA.

Si los proyectos del Ayuntamiento no merecieran la aprobación del Director, y, no obstante, el Ayuntamiento acordara la supresión o disolución del Instituto de Estudios Superiores, se reconoce a don Pedro Vegué el derecho al usufructo de todo el material y mobiliario de este Centro, así como a la libre disposición del inmueble en donde se halla instalado, para que por su cuenta y riesgo pueda continuar rigiendo el establecimiento por un periodo de tiempo no superior a diez años.»

«Base X.—INDEMNIZACIONES.

«Si la modificación acordada por el Ayuntamiento fuese de tal naturaleza que motivara la cesación del Director en sus funciones, tal y como se le reconocen en estas Bases, y teniendo en cuenta que don Pedro Vegué es Maestro Nacional en servicio activo, y que para hacerse cargo de la Dirección de este Instituto pierde derechos adquiridos en virtud de oposiciones por él celebradas, éste tendrá derecho a las indemnizaciones que se detallan.»

»Si la modificación se acordara antes de

que el nombramiento fuese elevado a definitivo y constante, siete mil pesetas (7,000).»

»Si el acuerdo de la modificación fuese tomado transcurridos dos años de la toma de posesión, cien mil pesetas (100,000).»

En Montanyà deia: «que en la rennió que tingué lloc el dia 20 — supletòria del ple convocat pel mateix dia, — va ésser posat a la consideració de l'Alcalde i consellers, un document en el qual l'Ajuntament de la ciutat formula un contracte amb el senyor Vegué, compromentent-se a entregar a aquest senyor la quantitat de CENT MIL PESSETES I L'EDIFICI DE L'ESCOLA AMB TOT EL SEU MATERIAL, PER DURANT DEU ANYS, en el moment en que es consideri que els seus serveis personals no li sien necessaris.»

Demaneu solament un instant d'atenció al que llegeixi aquestes notes, al fi de que vegi clarament si la fulla de la qual ens ocupem és per a *orientar la opinió* o si fou escrita per a treure a fora tota la bilis que el seu autor porta amagatzemada. La gran sort, però, és que, de molt temps ha, aquí *tots ens coneixem*; i entre l'honorabilitat d'En Montanyà (R.) i la de don Pere Vegué, totes les persones que els coneixen ja tenen format concepte.

El professor de Lletres del Col·legi, don Josep Rovira, fa més de quatre mesos que va explicant a tots quants el volen escoltar (entre altres coses), que ell se'n va; que ell no pot ésser dignament el substitut del senyor Vegué en la Direcció del Col·legi, perquè tot-hom veuria la seva traïdoria; que ell té un contracte amb la «Editorial Labor», de Barcelona, per a traduir obres de l'alemany i que guanyarà més que al Col·legi. Darrerament, amb motiu de les famoses sessions del ple Consistorial, l'home va dir que ja no començaria el curs actual i que se'n anava definitivament.

També el senyor Falgà (P.), professor de les assignatures de Comerç, va anar darrerament a cercar treball a Barcelona.

Però com que, malgrat el que diguin, el cert és que aquests senyors no es mouen, és que, o en preparen alguna de *sonada*, que entre en Rosell, en Montanyà, en Pineda i altres de la «colla» van rumiant, o bé serà que allò de l'Editorial Labor i les il·lusions d'en Falgà són noves faltades de realitat.

Cal, no obstant, que estiguem tots a l'aguait. El despit fa concebir moltes coses; i si el despit va acompanyat de molt afecte a les pessetes i al sou que acrediten en pressupost i de molt poca estima a l'Institució, aleshores encara se'n concebeixen més.

A prec de molts granollerins que s'interessen per les coses de l'Institut d'Estudis Superiors, en el pròxim número vinent pensem publicar, amb comentaris, el pressupost del Col·legi Municipal de Segona Ensenyança, amb el sou dels professors i els sacrificis que fan.